

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

ÖTÖDIK SEKCIÓ

S.H. kontra MAGYARORSZÁG

(47321/19. sz. kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2024. június 20.

Ez az ítélet végleges, de szerkesztői felülvizsgálat tárgyát képezheti.

Az S.H. kontra Magyarország ügyben,

Az Emberi Jogok Európai Bírósága (Ötödik Szekció) a következő tagokból álló Tanácsként eljárva:

Stéphanie Mourou-Vikström, *elnök*,

Lado Chanturia,

Kateřina Šimáčková, *bírák*,

és Sophie Piquet, *a Szekció megbízott Hivatalvezető-helyettese*,
tekintettel a következőkre:

az Emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény (a továbbiakban: Egyezmény) 34. cikke alapján 2019. szeptember 4-én a Bírósághoz Magyarország ellen benyújtott (47321/19. számú) kérelem, amelyet S. H., 1991-ben született, Ehrenbergben (Németország) élő, Sánta Sz. M., Budapesten praktizáló ügyvéd által képviselt iráni állampolgár (a továbbiakban: kérelmező) nyújtott be;

határozat arról, hogy a kérelemről értesítik a magyar kormányt (a továbbiakban: Kormány), képviseli: Tallódi Z. úr, az Igazságügyi Minisztérium alkalmazottja;

határozat arról, hogy a kérelmező nevét nem hozzák nyilvánosságra;
a felek észrevételei;

miután 2024. május 30-án zárt ülésen tanácskozott,
meghozza az alábbi ítéletet, amelyet aznap elfogadtak:

AZ ÜGY TÁRGYA

1. A kérelmező, aki az arab kisebbségi mozgalomban való részvételük miatt testvéreivel együtt Iránból menekült, 2018. január 18-án lépett be a szerb-magyar határon lévő tompai tranzitónába, hogy menedékjogot kérjen.

2. Menedékjog iránti kérelmét 2018. március 14-én elutasították. A határozat bírósági felülvizsgálatát kérte. A közigazgatási és munkaügyi bíróság 2019. január 21-én felfüggesztette ügyének vizsgálatát, mivel előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Unió Bíróságához (EUB).

3. A tranzitónában a kérelmező kezdetben a két testvérénél lakott. A családi szektorban szállásolták el őket, egy 13 négyzetméteres, ágyakkal és szekrényekkel berendezett konténerben. Az általános berendezési körülmények mellett a kérelmező panaszkodott a zajra, a melegre, a hosszan tartó elszigeteltségre és mentális egészségének állítólagos romlására. Előadta, hogy szóbeli zaklatásnak volt kitéve a menedékkérő férfiak részéről, és miután testvéreit 2019. február 7-én illetve 19-én kiengedték a tranzitónából, védtelennek és elszigeteltnek érezte magát, és az öngyilkosságot kezdte fontolgatni.

4. 2019. február 19-én, testvérei távozása után a betegek számára fenntartott szektorba került, amelyet általában a fertőző betegségben

szenvedők elkülönítésére használtak. Ott egyedül volt egy konténerben, és a nap 24 órájában megfigyelés alatt tartották. Elmondása szerint az első ott töltött éjszakáján, este 11 óra körül több rendőr lépett be a konténerbe, kiabáltak, felkapcsolták a villanyt, és arra utasították, hogy tartsa felkapcsolva. A konténer ajtajának is nyitva kellett maradnia.

5. A kérelmező a testvéreitől való elválasztása, a fogva tartás körülményei és a fogva tartás túlzott időtartama ellen tiltakozva éhségstrájkba kezdett. Pszichológus vizsgálta ugyan, de a kérelmező szerint „semmilyen kezelést nem kapott, csak azt tanácsolták neki, hogy egyen” és tartsa be az előírásokat.

6. Jogi képviselője 2019. február 15-én sürgősséggel nyújtott be kérelmet a Bevándorlási és Menekültügyi Hivatalhoz (a továbbiakban: BMH), amelyben zaklatására, valamint a további bántalmazás és önkárosítás veszélyére hivatkozva kérte a kérelmező azonnali áthelyezését egy nyitott befogadóközpontba.

7. A kérelmező jogi képviselője 2019. február 25-én ideiglenes intézkedés iránti kérelmet nyújtott be a közigazgatási és munkaügyi bírósághoz, amelyben kérte a kérelmező tranzitzoneból való kiengedését. A bíróság 2019. február 26-án helyt adott a kérelemnek, és elrendelte, hogy a BMH haladéktalanul biztosítson a kérelmezőnek a tranzitzoneán kívüli szállást. A bíróság hivatkozott az Európai Parlament és a Tanács nemzetközi védelem megadására és visszavonására vonatkozó közös eljárásokról szóló, 2013. június 26-i 2013/32/EU irányelve (2013. június 16.) 43. cikkének (2) bekezdésére, valamint a menedékjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény 71/A. § (4) bekezdésére, amely alapján a menedékkérők csak négy hétig tartózkodhatnak tranzitzoneában. Mivel ez az időtartam a kérelmező esetében nyilvánvalóan lejárt, a bíróság megállapította, hogy a hatóságok jogellenesen kötelezték őt arra, hogy a tompai tranzitzoneában maradjon.

8. A kérelmezőt 2019. március 4-én helyezték el a balassagyarmati közösségi szálláson. Két nappal később ismeretlen helyre távozott. Jelenleg Németországban tartózkodik.

9. Hivatkozva az Egyezmény 3. cikkére önmagában és a 13. cikkel együttesen, panaszt tett a tranzitzoneában való fogva tartásának állítólagos embertelen vagy megalázó körülményei és az ezzel kapcsolatos hatékony jogorvoslat hiánya miatt. Az Egyezmény 5. cikkének 1. és 4. pontja alapján panaszt tett a tranzitzoneában töltött tizenhárom hónapos fogva tartása miatt is.

A BÍRÓSÁG ÉRTÉKELÉSE

I. AZ EGYEZMÉNY 3. CIKKÉNEK ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

10. A Bíróság megállapítja, hogy ez a panasz nem nyilvánvalóan alaptalan az Egyezmény 35. cikke 3. a) pontja értelmében, illetve nem elfogadhatatlan más okból sem. Ezért azt elfogadhatónak kell nyilvánítani.

11. A menedékkérők fogva tartására és életkörülményeire vonatkozó általános elveket a *Khlaifia és Társai kontra Olaszország* ([NK], 16483/12. sz., 158-69. pont, 2016. december 15.), az állami hatóságoknak a szabadságuktól megfosztott személyek mentális egészsége védelmére vonatkozó kötelezettsége tekintetében alkalmazandó elveket pedig a *Keenan kontra Egyesült Királyság* (27229/95. sz., 90-93. pont, ECHR 2001-III.) ügyben foglalták össze.

12. A felek nem vitatják, hogy a kérelmező mentális egészségi állapota és viselkedése, különösen testvérei távozását követően, az öngyilkosság veszélyére utalt. A felek csak abban nem értettek egyet, hogy a hatóságok megfelelően reagáltak-e a helyzetére és mentális egészségügyi támogatásra vonatkozó igényeire.

13. A kérelmező előadta, hogy azért egyezett bele a betegek számára fenntartott szektorban történt elhelyezésbe, hogy elkerülje a zaklatást és a annak kockázatát, hogy a családok számára fenntartott szektorban dolgozó férfiak megerőszakolják. Ebben a szektorban azonban a körülmények egy magánzárkához hasonlítottak. Azt állította, hogy az elkülönítő szektorba való áthelyezése tovább fokozta szenvedéseit.

14. A Kormány előadta, hogy a kérelmező elkülönítő szektorban való elhelyezése a kérelmező saját érdekében történt, mivel öngyilkossággal fenyegetőzött. Előadta továbbá, hogy az elhelyezés előtt konzultáltak a kérelmezővel, és beleegyezett az elhelyezésbe, valamint, hogy szociális munkások naponta látogatták.

15. Mindazonáltal, a Kormány nem indokolta, hogy a kérelmezőt, akinek pszichés egészségi állapotáról a hatóságok tudomást szereztek, miért nem vizsgálta meg pszichiáter a helyi kórházban. Nem nyújtottak be semmilyen dokumentumot a kérelmezővel kapcsolatos orvosi konzultációkról vagy vizsgálatokról sem, annak ellenére, hogy elismerték, hogy fennállt a veszélye annak, hogy a kérelmező kárt tesz magában. Továbbá, az *R.R. és Társai* ügyben a Bíróság már megállapította, hogy az elkülönítő szektorban az életkörülmények szigorúbbak voltak, mint a családi szektorban (hiv. fent, 13. és 82. pont). Mindazonáltal a Kormány nem cáfolta a kérelmező állításait, hogy felügyelete az említett szektorban nyomasztó és megfélemlítő volt (lásd a fenti 4. pontot). A Bíróság álláspontja szerint, bár a kérelmező elkülönítése csökkenthette a zaklatás és a bántalmazás kockázatát, ugyanakkor megfelelő támogatás biztosítása nélkül ártalmas lehetett a kérelmező mentális egészségére.

16. A Bíróság tehát nincs meggyőződve arról, hogy a kérelmező megfelelő ellátásban részesült, és úgy véli, hogy a fogva tartás körülményei, az ezzel kapcsolatos kényszer és a bizonytalanság jelentős lelki szenvedést okozhattak neki, amiről a hatóságoknak tudniuk kellett (vö. *W.O. és Társai kontra Magyarország* [Tanács], 36896/18, 12. pont, 2022. augusztus 25. és *P.S. és A.M. kontra Magyarország* [Tanács], 53272/17, 11. pont, 2023. október 5.).

17. A fenti megfontolások elegendőek a Bíróság számára annak megállapításához, hogy a hazai hatóságok nem teljesítették az Egyezmény 3. cikkéből eredő kötelezettségeiket a kérelmező megfelelő mentális egészségügyi ellátásának biztosítása tekintetében. Ennek fényében a Bíróság úgy véli, hogy nem szükséges megvizsgálni a kérelmező egyéb panaszait (például a hőségnek való kitettségét és a hosszan tartó elkülönítettségét), amelyek szintén relevánsak lehetnek a 3. cikk szerinti értékelés szempontjából.

18. Ennek alapján megsértették az Egyezmény 3. cikkét.

II. AZ EGYEZMÉNY 5. CIKKE 1. ÉS 4. PONTJÁNAK VÉLELMEZETT MEGSÉRTÉSE

19. A kérelmező panasza, miszerint az Egyezmény 5. cikkének 1. és 4. pontját megsértve tranzitzőnába zárták, hasonló az *R.R. és Társai* ügyben vizsgált panaszhoz, ahol a Bíróság megállapította, hogy a kérelmezők közel négy hónapos tartózkodása a tranzitzőnában *de facto* szabadságelvonásnak minősült (hiv. fent, 74-83. pont). A Bíróság, tekintettel az összes releváns körülményre, úgy véli, hogy a jelen ügy nem indokolja, hogy az *R.R. és Társai* ügyben levont következtetéstől eltérő döntésre jusson. Alkalmazandó tehát az 5. cikk (lásd még: *H.M. és Társai kontra Magyarország*, 38967/17. sz., 30. pont, 2022. június 2., és vö. *O.Q. kontra Magyarország* [Tanács], 53528/19. sz., 15. pont, 2023. október 5.). Ezért a kérelemnek ezt a részét, amely nem nyilvánvalóan alaptalan az Egyezmény 35. cikke 3. a) pontja értelmében, és más okból sem elfogadhatatlan, elfogadhatónak kell nyilvánítani.

20. Tekintettel az *R.R. és Társai* ügyben tett megállapításaira (hiv. fent, 87-92. pont és 97-99. pont), a Bíróság az összes rendelkezésre álló anyagot megvizsgálva arra a következtetésre jutott, hogy a fenti panaszok az Egyezmény 5. cikke 1. és 4. pontjának megsértését bizonyítják.

III. EGYÉB PANASZOK

21. A kérelmező az Egyezmény 3. cikkével összefüggésben értelmezett 13. cikke alapján is panaszt tett. Tekintettel az ügy tényállására, a felek beadványaira és a fenti megállapításaira, a Bíróság úgy véli, hogy az ügyben felvetett főbb jogi kérdésekkel már foglalkozott, és nem szükséges

megvizsgálni a fennmaradó panaszok elfogadhatóságát és megalapozottságát (lásd: *Centre for Legal Resources on behalf of Valentin Câmpeanu v. Romania* [NK], 47848/08. sz., 156. pont, ECHR 2014).

AZ EGYEZMÉNY 41. CIKKÉNEK ALKALMAZÁSA

22. A kérelmező 10.000 euró nem-vagyoni kártérítést kért és ezen felül 1.000 euró költségterítést kért a Bíróság előtt felmerült költségek és kiadások megtérítése címén.

23. A Kormány ezeket a követeléseket túlzottnak tartotta.

24. Tekintettel a jelen ügy körülményeire, méltányos mérlegelést követően a Bíróság a kérelmezőnek 3.500 eurót ítél meg a nem-vagyoni kár címén, az esetlegesen felszámítandó adóval növelt összegben.

25. Tekintettel a birtokában lévő iratokra, a Bíróság indokoltnak tartja a a Bíróság előtti eljárás költségeinek megtérítése címén követelt teljes összeg azaz 1.000 euró megítélését, hozzáadva a kérelmezőt terhelő esetleges adók összegét.

A FENTIEK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG,

1. *Kinyilvánítja*, hogy Egyezmény 3. cikkére és 5. cikkének 1. és 4. pontjára vonatkozó panaszok elfogadhatónak minősülnek;
2. *Megállapítja*, hogy megsértették az Egyezmény 3. cikkét;
3. *Megállapítja*, hogy megsértették az Egyezmény 5. cikkének 1. és 4. pontját;
4. *Megállapítja*, hogy a további panaszok elfogadhatóságát és megalapozottságát nem szükséges vizsgálni;
5. *Úgy dönt*,
  - (a) hogy az alperes állam három hónapon belül fizesse meg a kérelmezőnek az alábbi összegeket, az alperes állam pénznemében, a fizetés időpontjában érvényes árfolyamon átváltva:
    - (i) 3.500 euró (háromezeröttszáz euró), plusz az esetlegesen felszámítható adó, a nem-vagyoni károk tekintetében;
    - (ii) 1.000 euró (egyezer euró), plusz a kérelmezőt terhelő esetleges adó, a költségek és kiadások tekintetében;
  - (b) hogy a fent említett három hónap lejártától a fizetésig terjedő időszakra a fenti összegek után egyszerű kamatot kell fizetni, amelynek mértéke az Európai Központi Bank késedelmi időszak alatt alkalmazott marginális hitelkamatlábának három százalékponttal növelt mértéke;

S.H. kontra MAGYARORSZÁG, ÍTÉLET

6. *Elutasítja* a kérelmező igazságos elégtétel iránti kérelmét az ezt meghaladó részében.

Kelt angol nyelven, közölve írásban 2024. június 20-án a Bíróság Szabályzata 77. cikkének 2. és 3. §-a alapján.

Sophie Piquet
Megbízott hivatalvezető helyettes

Stéphanie Mourou-Vikström
Elnök